

جنبش اجتماعی مردمان ایران با اعتصاب عمومی مردم کردستان، گامی بزرگ برداشت!

چهارشنبه ۲۱ شهریور ۱۳۹۷ در تاریخ مبارزه مردمان ایران و کردستان ثبت شد. فراخوان اعتصاب عمومی چهارشنبه از اشنویه و پیرانشهر، مهاباد و سردشت و بوکان و سقز تا سنندج و پاوه و مریوان و کرمانشاه، ثلاث باوجانی، سرپل ذهاب، بانه و سروآباد و کامیاران، با استقبال عمومی مردم کردستان و کرمانشاه روبرو شد. مردمان شهرهای کردستان در حرکتی بی نظیر با تعطیل کردن بازار و مغازه ها به جنایات وحشیانه رژیم اعتراض کردند. اعتصاب روز چهارشنبه که به فراخوان گروهها و سازمانهای چپ و دیگر احزاب کردستان و ایران اعلام شده با درخواست محکوم کردن اعدام زندانیان سیاسی رامین حسین پناهی، زانیار ولقمان مرادی، حمله به دفاتر و مقرات حزب دمکرات کردستان و حزب دمکرات کردستان ایران، برای آزادی بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی - عقیدتی، لغو مجازات اعدام، پایان دادن به کشتار کولبران و تامین زندگی شایسته برای همه مردمان، با حمایت بیدریغ و فداکارانه مردمان شهرهای فراوانی روبرو شد.

علیرغم حضور گسترده نیروهای سرکوب، علامت گذاری مغاره ی اعتصابگران و دستگیری برخی فعالان اجتماعی و کارگری، علیرغم تهدیدها و فشارهای فراوان، اعتصاب با اقبال عمومی مردمان کردستان روبرو شد. در عین حال تظاهرات و اکسیونهای گسترده ای در مقابل سفارت خانه ها و کنسولگریهای رژیم اسلامی در خارج از کشور برگزار شد. این اعتصاب و تظاهرات و اکسیونهای وسیع، برنامه رژیم اسلامی را برای ایجاد رعب و وحشت در میان مردم در هم شکست.

رژیم جمهوری اسلامی میخواست با اعدام همزمان سه زندانی سیاسی کرد و حمله نظامی به مقرات احزاب دمکرات، نماد قدرت نظامی و امنیتی اش را به مردمان ایران و احزاب اپوزیسیون و دولتهای رقیب منطقه ای نشان دهد. این اقدامات جنایتکارانه در خطاب به نیروی ناراضی و خشمگین مردم ایران بود و هست. برای ترساندن مردم، از عواقب نافرمانی ها و عوارض ایستادگی های مردمان و نتایج سهمناک مجازاتهاست. دقیقاً در همین راستاست که رژیم از چندی پیش دست به بازداشت های نوع گزینشی زده تا از طریق زندان و تبعید و اخراج و ممنوعیت از کار و محرومیت برخی از فعالان، به گروه های اجتماعی متفاوت، پیغام تنبیه و سرکوب دهد و آنها را وادار به عقب نشینی کند. در همین رابطه هم است که با تسریع صدور احکام سنگین علیه درویش گنابادی، بازداشتی های خیزش دی ماه و زندانی کردن دختران خیابان انقلاب، دستگیری و کلاهی مستقل و فعالان اجتماعی و کارگری می خواهد مردمی را که سرنگونی رژیم را قریب الوقوع می بینند به عقب راند.

فشار تحریم های موجود، سقوط آزاد ارزش ریال و سقوط فاجعه بار سطح زندگی های اکثریت عظیم مردمان، رژیم را کاملاً در بن بست قرار داده است. همگان میدانند که راه برون رفتی برای حکومت باقی نمانده است. برای اینکار حاکمان اسلامی سیاست سرکوب مردم، خشونت لجام گسیخته علیه مخالفان، نشان دادن قدرت نظامی و تخریب گرایانه به رقبای منطقه ای، برای سازشهای پنهان با قدرتهای امپریالیستی را پیش گرفته اند. همه ی این عملیتهای تبهکارانه برای نشان دادن قدرتیست که در حال فروریزیست و برای آنست که قدرتهای امپریالیستی، حکومت اسلامی را به رقبای مترجع دیگرش و اپوزیسیون ارتجاعی و وابسته ترجیح دهد و وارد معامله با آنان شود. در این شرایط است که اعتصاب عمومی مردم کردستان و اعتراضات و تظاهرات مردمان ایران برای آزادی و برابری و حاکمیت اکثریت عظیم بر سرنوشتشان اهمیت مییابد. باید برای سرنگونی رژیم اسلامی بدست مردمان ایران، برای مقابله با مطامع استعمارگران امپریالیستی و مترجعین منطقه ای، همبستگی بزرگ را سازمان داد. باید فعالان و پیشروان جنبشهای اجتماعی، با استفاده از همه فرصتها به سازمان دادن تشکلهای و کانونها و شوراهای و سندیکاها و اتحادیه های مستقل اقدام کنند. تنها از این طریق است که میتوانیم از دل این بحران و آتشی که در حال شعله ور شدن است، نیروی زندگی و آزادی و برابری را تقویت کنیم و شرایط را برای مقابله با بحرانهای بزرگتری که در پیش است فراهم کنیم. استقبال گسترده مردم شهرهای کردستان و کرمانشاه از فراخوان اعتصاب عمومی، همراهی و همدردی زندانیان سیاسی، فعالان کارگری و اجتماعی و مدنی با خانواده های اعدام شده گان و محکوم کردن موشک پراکنی های جنایتکارانه، نشان داد که صحنه سیاسی در کشور ما به شکل قاطعی تغییر کرده و شرایط اجتماعی برای سرنگونی رژیم سرمایه داری اسلامی فراهم شده و میشود. باید جنبش چپ و کارگری خود را برای شورشها و اعتصابات و تظاهرات بزرگ توده ای در سراسر ایران آماده کند، باید از هم اکنون تلاش گسترده را برای ایجاد اتحادهای پایدار نیروی چپ و کارگری و ترقیخواه سازمان دهیم. تنها از این طریق است که میتوانیم مانع از بروز فاجعه های بزرگ و ویرانیهای گسترده ای باشیم که در مقابل ما چشم گشوده اند. آینده میتواند از آن مردمان ایران و نیروی آزادی و برابری و ترقیخواهی باشد، اگر بتوانیم همبستگیهایی همچون چهارشنبه های سرخ کردستان در ۲۱ شهریور ۹۷ را در ابعاد سراسری در ایران تکرار کنیم!

سایت راه کارگر